

RECHTSPRAAK

werknemster/FNV Bondgenoten c.s.

Beroepsfout advocaat door verjaring voor het instellen van een vordering uit hoofde van kennelijk onredelijk ontslag in 2003 niet tijdig te stuiten. Afwijzing schadevergoeding omdat vordering, indien deze wel tijdig was ingesteld, niet kansrijk wordt beoordeeld. Van de Grijp/Stam en Rutten/Breed geen ‘ommeslag’ voor beoordeling kennelijke onredelijkheid

De arbeidsovereenkomst van werknemster is in 2002, nadat werknemster twee jaar arbeidsongeschikt is geweest, opgezegd. X, de advocaat van werknemster die de zaak van FNV heeft overgenomen, heeft de vordering uit hoofde van kennelijk onredelijk ontslag te laat gestuit. De vordering is daardoor verjaard. Thans stelt werknemster FNV en X aansprakelijk.

De rechtbank oordeelt als volgt. Centraal staat de vraag hoe kansrijk de vordering uit hoofde van kennelijk onredelijk ontslag was geweest als de vordering tijdig was ingesteld. Werknemster heeft betoogd dat een vordering uit hoofde van kennelijk onredelijk ontslag kansrijk zou zijn geweest naar het recht in 2003. Zij beroept zich op de arresten Van de Grijp/Stam en Rutten/Breed. Voor zover werknemster bedoeld heeft te zeggen dat de wijziging in de beoordeling is gelegen in het feit dat de Hoge Raad in voornoemde arresten de vraag of sprake is van kennelijk onredelijk ontslag duidelijk heeft onderscheiden van de vraag of en in hoeverre schade is geleden en daarmee een drempel heeft opgeworpen die maakt dat minder instrumenteel tot toekenning van schadevergoeding wordt overgegaan, overweegt de rechtbank als volgt. Op dit punt blijkt niet van enige ‘ommeslag’ van de Hoge Raad, in feite gaat het om de uitleg van een wetsbepaling waaraan de Hoge Raad voor het eerst eind 2009 is toegekomen. Nergens blijkt uit dat de Hoge Raad voordien een andere uitleg heeft gelegitimeerd of dat de Hoge Raad – wanneer daaraan de zaak van werknemster zou zijn voorgelegd als zij die in 2003 in eerste instantie had aangespannen – een ander beoordelingskader zou hebben gehanteerd. Geoordeeld wordt dat een kennelijk-onredelijkontslagprocedure, als deze tijdig was ingesteld, niet kansrijk was geweest. Anders dan werknemster stelt zijn wel degelijk re-integratie-inspanningen verricht. Bovendien zijn haar omstandigheden (de leeftijd van werknemster, de duur van haar dienstverband en haar positie op de arbeidsmarkt gelet op haar eenzijdige werkervaring en haar arbeidsongeschiktheid), hoe vervelend de arbeidsongeschiktheid en het verlies van haar baan ook zijn, onvoldoende om tot kennelijke onredelijkheid te concluderen. Volgt afwijzing van de vordering.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 19-12-2012

ECLI: ECLI:NL:RBUTR:2012:BY8951

Zaaknummer: 320789 / HA ZA 12-381

Rechters: K.G.F. van der Kraats

Advocaten: A.M. van Cappelle

Wetsartikelen: 7:681 BW en 7:683 BW